

ISSN 1332-7682

NAPON RIJEČI

LIST UČENIKA ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

Jubilarni 40.

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA

Konavoska 2, ZAGREB

ŠKOLSKA GODINA 2013./2014.

Godina 23. Broj 40.

Sadržaj:

e-Dnevnik u Elektrotehničku školu.....	3
O Hrvatskom salonu inovacija	5
Noviteti s Interlibera.....	7
IZ NAŠE ŠKOLSKЕ KNJIŽNICE	8
DANI KRUHA 2013.....	8
Hvala vam	9
Ususret Božiću očima pape Franje	11
Božić svetoga Franje.....	12
Akcija dobrovoljnog darivanja krvi!.....	13
RAZLIČITOSTI NAS UJEDINJUJU.....	15
Želim uživati u Bajramu	15
Ljubav je najveća ljudska vrijednost	16
Remind me	16
Svečanost u povodu Božićnog sajma	17
Božić i Nova godina	19
What is Christmas?	19
Želim uživati u Tihoj noći.....	20
Božićna noć	20
Mala kao ti	21
<i>The quietest night.....</i>	21
Julijana Matanović u posjetu našoj školi.....	22
Hamletu se ukazuje očev duh	25
Istina je uzvišena	25
PREPORUKE ZA ČITANJE.....	26
TEŠKO JE BITI ANTIGONA	30
Volio bih da svи uspješno završimo školu.....	30
NOVI POČETAK U SREDNJOJ ŠKOLI.....	31
Matematika savijanja papira.....	31
U SREDNJOJ ŠKOLI.....	32
PRIJATELJICA DOLAZI U MOJE SELO	33
Švaki čovjek ima neku želju	34
Zimske radošti	35
Naši talentirani športaši – Slavko Žilić	35
League Of Legends.....	36
Razbibriga	36
PONAŠANJE NA SATU HRVATSKOGA JEZIKA.....	37
ŠKOLSKE ANEGDOTE.....	37
Jubilarni 40. broj <i>Napona riječi</i>	39

Kako smo uveli

e-Dnevnik u Elektrotehničku školu

Od rujna 2012. smo se pripremali za uvođenje e-Dnevnika u Školu. Kako bih dobio sve potrebne informacije o iskustvima uvođenja i korištenja aplikacije razgovarao sam s voditeljicom projekta e-Dnevnika Barbarom Kolarek iz CARNet-a, pomoćnikom pročelnika za odgoj i obrazovanje u Gradskom uredu za obrazovanje, kulturu i sport Slavkom Borcem i s kolegom, ravnateljem XV. gimnazije, škole koja je prva uvela e-Dnevnik u svoj rad, Josipom Harcetom.

Nakon tih inicijalnih diskusija je Školski tim okupljen oko projekta e-Dnevnika definirao izazove koje treba riješiti prije uporabe elektroničkog vođenja razredne knjige u nastavi. Od infrastrukturnih zahvata i opremanja trebalo je pripremiti dostupnost interneta u svakoj učionici Škole na lokaciji Konavoska 2, nabaviti informatičku opremu na koju bismo instalirali odgovarajući softver koji koristimo u nastavi i kupiti tokene pomoću kojih se provodi prijava u sustav (autentikacija). Za infrastrukturne zahvate i opremanje smo planirali trošak oko 20 000 kn. Trebalo je planirati i realizaciju radionica na kojima će se nastavnici pripremati za primjenu e-Dnevnika. Nakon procjene da sve ove zahtjeve možemo kvalitetno riješiti išli smo prema realizaciji.

Krajem 2012. je na sjednici nastavničkog vijeća nakon rasprave i glasovanja odlučeno kako će se Škola prijaviti u projekt e-Dnevnika. Školski odbor je također podržao ovaj prijedlog. Kako Elektrotehnička škola djeluje na dvije lokacije, a jedna lokacija nije imala vezu prema internetu s propusnom moći od

barem 20 Mb/s, u CARNet i Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta je poslan zahtjev za spajanjem Zavoda za praktičnu nastava na optički vod. Dobili smo povratnu informaciju kako je naš zahtjev opravdan i kako će se realizirati tijekom 2013. godine.

Troje administratora e-Dnevnika (profesorice Andrea Bednjanec i Romana Bogut, te informatičar Darko Velicogna) se prijavilo na radionice za administratore koje su

održane u prostorima CARNet-a tijekom ožujka 2013. Kupljeni su tokeni, domarska služba na čelu s gospodinom Brunom Pogljenom osigurala je dostupnost interneta u svakoj učionici.

Kupili smo 16 rabljenih računala i monitora za informatičku učionicu 3106 na koja smo instalirali softver za nastavu, a starija računala smo hardverski ojačali i softverski nadogradili te razmjestili u prostore Škole u kojima je to bilo potrebno za projekt e-Dnevnika.

Profesorice Andrea Bednjanec i Romana Bogut su, tijekom srpnja i kolovoza, realizirale dvije radionice, za razrednike i nastavnike. E-Dnevnik ima kvalitetno razrađen sustav razina prava (autorizacija). Predmetni nastavnici imaju pristup samo podacima o svom predmetu, dok razrednici imaju pristup svim podacima o učeniku svoga razreda. Stručna služba Škole i ravnatelj imaju pristup cjelovitim podacima.

Nakon svih realiziranih priprema krenuli smo s e-Dnevnicima u školskoj godini 2013./2014. u 1.c, 3.c, 3.d i 3.e razredu. To su usmjerenja tehničar za računalstvo u kojima ima najviše profesora čija je struka najbilža informatici/računalstvu. Iznenaden sam time kako je implementacija dobro prošla i prihvaćena od svih korisnika – učenika, roditelja, nastavnika i stručne službe. Naravno da smo tijekom uvođenja e-Dnevnika prošli uobičajene „dječje bolesti“ poput problema kod prijave na sustav (problemi povezanosti na internet, informatičke opreme, kvar tokena) ili kod zamjena profesora (novi djelatnici trebaju u kratkom periodu proći edukaciju), no kada proanaliziramo minulo razdoblje može se zaključiti kako su ti problemi bili gotovo zanemarivi.

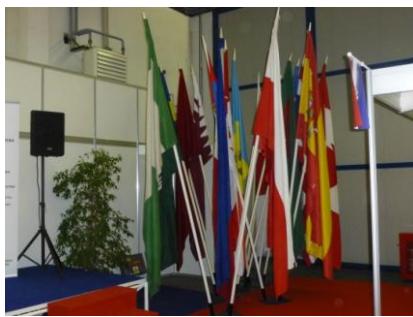
Možda zvuči kao fraza, ali doista sam ponosan na djelatnike Škole jer su svojim angažmanom pokazali da su spremni za svoju Školu odraditi veliki posao znajući kako im to neće donijeti nikakvu materijalnu dobit. Troškove koje je Škola morala podmiriti su materijal i oprema koju smo morali kupiti, a sve radove i nebrojene sate edukacije su djelatnici ugradili u ogledni primjer kako treba uvesti nove tehnologije i projekte u nastavu.

Nadam se da će Škola biti, čim prije, u mogućnosti svojim djelatnicima isplatiti barem troškove prijevoza koje dugujemo za studeni i prosinac, no to je problem koji unutar Škole ne možemo riješiti.

Renato Matejaš, prof.

Ravnatelj Elektrotehničke škole

**38. HRVATSKI SALON INOVACIJA S MEĐUNARODNIM SUDJELOVANJEM
9. IZLOŽBA INOVACIJA, PROTOTIPOVA I STUDENTSKIH POSLOVNIH PLANOVA**
Zagreb, 12. – 17. studenog 2013., Zagrebački velesajam

O Hrvatskom salonu inovacija

Tijekom listopada 1971. godine održana je u Tehničkom muzeju u Zagrebu prva hrvatska izložba izuma i tehničkih unapređenja u organizaciji Saveza izumitelja i autora tehničkih unapređenja Hrvatske.

Od tada do 2003. godine INOVA je u Zagrebu okupljala, poticala i javnosti predstavljala tisuće inovacija. Možemo reći, sve poznato i uspješno, sve najbolje u hrvatskom inovatorstvu izloženo je i nagrađeno na INOVI. Istina, većina inovacija nije dočekala tržišnu primjenu, dio u malim serijama, dio neopravdano samo u Hrvatskoj, ali valja reći: mnoge inovacije – izlošci INOVE su uspjele.

Godine 2003. INOVA otvara novu stranicu svojeg razvijatka. Postaje hrvatskom izložbom u punoj mjeri i prisutnošću diljem Hrvatske. Ogulinskim izdanjem INOVA dokazuje da je potrebna i željena i izvan Zagreba; izaziva golemo zanimanje Grada, Županije, građana Ogulina i okoline.

Nakon te prijelomnice INOVA se bienalno vraća, svake neparne godine u Zagreb, na Zagrebački velesajam. U međuvremenu pamtimo sjajne izložbe u Samoboru 2004., u Rijeci 2006., u Čakovcu 2008., te Osijeku 2010. kad se INOVI pridružuje BUDI UZOR.

INOVA iz godine u godinu stječe i sve značajnije međunarodno obilježje, pa sada već redovito izlažu inozemni partneri HSI iz SAD, Velike Britanije i Rusije uz sudjelovanje

inovatora iz susjednih država. Od 2011. INOVA-BUDI UZOR dobiva i svjetskog suorganizatora VIIPA /Svjetsku organizaciju inovatora i intelektualnog vlasništva/ a time i svjetski rašireno priznanje uz redovito sudjelovanje svih azijskih industrijskih divova (Taiwan, Japan, Korea, Malezija, Singapore...). INOVA tako i danas svjedoči o najvećim uspjesima hrvatskog inventivnog rada, ona je njegovo prepoznatljivo obilježje, glavni pokretač i najbolji simbol.

38. hrvatski salon inovacija INOVA-BUDI UZOR 2013. najveća je izložba inovacija ikad održana u Republici Hrvatskoj.

Udruga inovatora KONČAR-IDEJA kojoj je cilj djelovanja: okupljanje mladih i nadarenih ljudi, poticanje i praćenje nijihovog rada i promidžba inovacija; uz pokroviteljstvo Elektrotehničke škole i ravnatelja Renata Matejaša, tradicionalno je i vrlo uspješno sudjelovala na 38. hrvatskom salonu inovacija INOVA-BUDI UZOR 2013.

Posjetitelji izložbe pokazali su veliki interes za naše radove i školu. Naši učenici izlagači Mijo Sučić, Mario Matulin, Kristian Klećina, Roko Gegović, Davor Krajačić, Petar Krajina, Patrik Pongrac i Dario Buntić svakodnevno su se maksimalno angažirali da što više i bolje prezentiraju našu školu i izložene radove. Međunarodni ocjenjivački sud nagradio je naše učenike za iznimian angažman, prezentaciju radova i iskazani entuzijazam naših učenika.

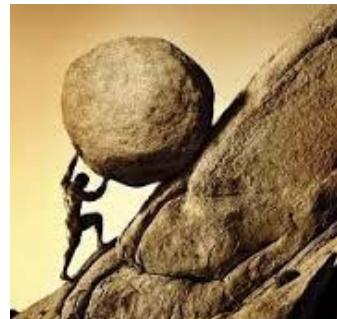
Izvještaj o nastupu učenika Elektrotehničke škole – Udruga inovatora KONČAR-IDEJA

Red. br.	Učenici	Mentor	Rad	Nagrada
1.	Mijo Sučić	Zdravko Jašarević	Otočni FN sustav	Srebro
2.	Mario Matulin	Zdravko Jašarević	Mrežni FN sustav	Zlato
3.	Kristian Klećina Roko Gegović	Zdravko Jašarević	Laboratorijska mjerjenja na FN panelima	Zlato
4.	Davor Krajačić	Zdravko Jašarević	Određivanje točke maksimalne snage (Mpp) FN panela	Bronca
5.	Petar Krajina Patrik Pongrac Dario Buntić	Zdravko Jašarević	Automatsko upravljanje trofaznim AM pomoću PLC-a	Zlato I Priznanje Tehničkog Univerziteta iz Moldavije Petru Krajini za najboljeg mladog inovatora

Noviteti s Interlibera

Svaki broj *Napona riječi* obogaćen je zanimljivim prilozima naše knjžničarke, profesorice povijesti umjetnosti Anite Brigović. Za ovaj, jubilarni četrdeseti broj Profesorica Brigović se odlučila na događanja s ovogodišnjeg Interlibera. Bilo je puno zanimljivih stvari namijenjenih svima posebno učenicima, a i njihovim profesorima. Ovaj zanimljivi prilog je i pozivnica na kulturna događanja u našem gradu, a ujedno je to i odraz suradnje školske knjižnice učenika i profesora.

Povodom 1700 godina kršćanstva „milanski edikt“

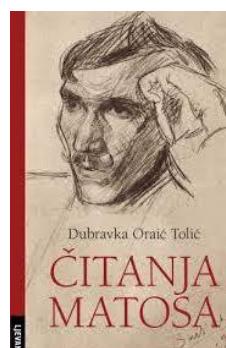
Povodom 100 godina rođenja Alberta Camusa „Mit o Sizifu i dodatak nade i absurd

u djelu Franza Kafke čiju 130. godišnjicu rođenja obilježavamo

U povodu 140.g.rođenja i 100. g smrti Antuna Gustava Matoša

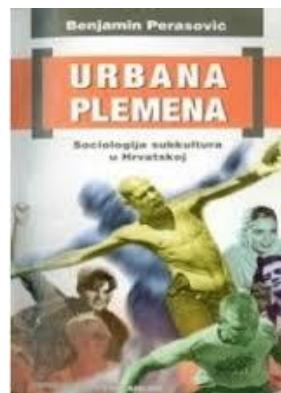
„Čitanja Matoša“ Dubravke Oraić-Tolić

IZ NAŠE ŠKOLSKЕ KNJIŽNICE

Preporuča se stručnoj službi i razrednicima priručnik o prevenciji i ovisnosti VIŠNJE BITI „Samo još jedanput“- dobitnica je nagrada za životno djelo 2013.g.

Preporuča se učenicima, stručnoj službi i razrednicima knjiga BENJAMINA PERASOVIĆA „Sociologija i party scena“ uz već postojeću knjigu „URBANA PLEMENA – Sociologija supkultura u Hrvatskoj“

Prilog je pripremila prof. Anita Brigović

DANI KRUHA 2013.

„DANI KRUHA – DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE“

Ove godine 22. listopada u našoj školi, u knjižnici su obilježeni „Dani kruha - dani zahvalnosti za plodove zemlje“.

I ove godine sam animirao vjeroučenike da u što većem broju aktivno sudjeluju u obilježavanju „Dana kruha – dana zahvalnosti za plodove zemlje“. Uz mene je ove godine i vjeroučiteljica Helena Novosel, koja se također dokazala u animiranju svojih učenika i u pripremi same proslave. Zanimljivost ovogodišnje proslave „Dani kruha“ je novi župnik župe sv. Leopold Mandić Ljubljаницa – Voltino don Željko Lovrić.

Sam događaj zbio se u 13 sati, a župnik don Željko svečanost je popratio molitvom i blagoslovom, uz poruku da zahvaljujemo Bogu na svim plodovima, radostima i darovima kojima smo kroz godinu podareni.

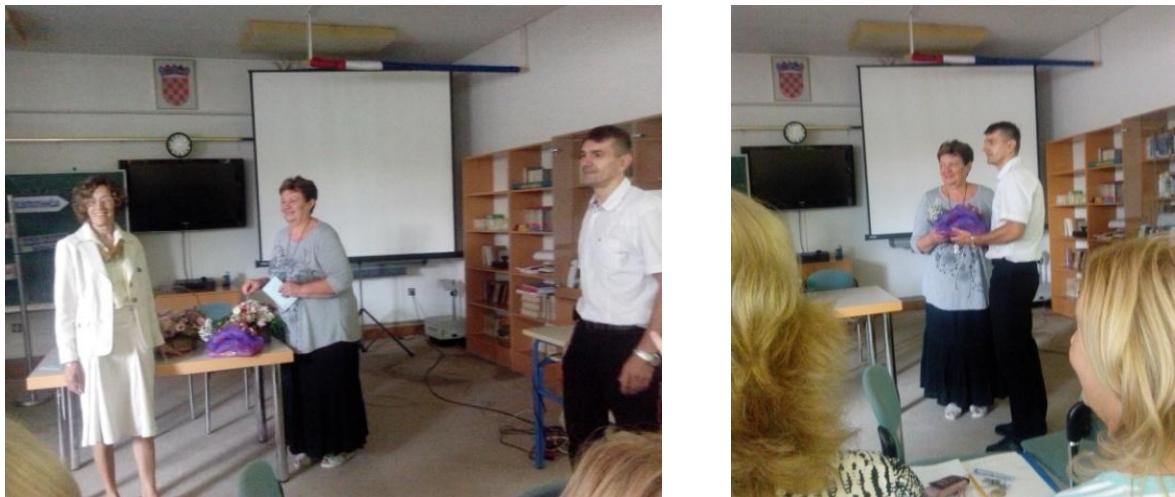

Odaziv učenika i profesora naše škole bio je do sada najveći. Učenici i djelatnici Škole potrudili su se uljepšati ovaj događaj motivima zavičaja, plodovima zemlje, kruhom i krušnim proizvodima. Nakon blagoslova uslijedilo je simbolično blagovanje kruha.

Priredio: Ivan Banožić, vjeroučitelj

Hvala vam

To su bile jedino moguće izgovorene riječi onima koji su cijeli svoj radni vijek proveli u učionici. Raditi posao prosvjetnoga djelatnika nemjerljive je vrijednosti. Svi kažu da postaju svjesni svojega rada u

slučajnim i drugim susretima sa svojim bivšim učenicima. Svi oni, bez obzira završili ili ne fakultete, nakon srednje škole, uspješni su ako su, nakon svih godina provedenih u školi postali ljudi. Možda to zvuči kao fraza, ali sam siguran da je na mjestu. Ove školske godine, u zaslženu mirovinu otišlo je pet naših vrijednih djelatnica. Svaka je na svoj način pokazala i dokazala da je čast bilo biti jednom od onih koje su svojim radom usmjeravale mlade ljudi u stvarni svijet.

U trenucima razgovora s nama u zbornici Tatjana Brčić-Bajt, Mladenka Ćosić, Vjera Mrđen Vlasta Šinka i Liljana Kujundžić ostavile su dojam zadovoljnih osoba. Na pitanje kako je to moguće odgovaraju da su radile posao koji vole. Namjerno sam izbjegao perfekt jer one to vole još uvjek. Rekle su da je to dio njih. Istina je da su, tijekom svoga rada, doživljavale različite vrste nepravdi, teškoća zdravstvenih, obiteljskih i nama nepoznatih, ali nikada nisu došle u napast zapostaviti svoje obveze. Obveze su taj netom izrečeni dio njih.

Dojmljivo je bilo slušati obraćanje Vjere Mrđen, neumorne *Katice za sve*. Ponosno je istaknula kako prosvjetnoga djelatnika kralji dostojanstvo iznad svega. Osvojila se na svakodnevni životni ritam koji često doživljavamo kao mlin koji melje sve, a mi se borimo kao da se ništa ne događa. To je samo zato što smo to što jesmo. Naglasila je bit našega poziva koji nas traži u cijelosti. Prosvjetni djelatnik

uvijek, baš uvijek, mora biti uzor svome učeniku bez obzira na situaciju, vrijeme ili bilo što drugo. To je poziv koji od nas traži osmijeh i kad nam se i ne smije, predanost svojim obvezama i kad nam je

teško. Na kraju je rekla da se zahvaljuje dragom Bogu što je uspjela dokraja zadržati osmijeh i volju za radom koji ju je cijeli život ispunjavao. Svima nam je poželjela da do kraja ostanemo strpljivi i željni svoga posla koji se pretače u nešto najvrjednije, naše učenike. Zbog njih smo to što jesmo!

koje su svoj radni vijek posvetile svemu o čemu je tijekom ove prigode bilo riječi.

Na kraju se, u svoje osobno i u ime svih zaposlenih, ravnatelj Renato Matejaš zahvalio na svemu što su do sada učinile naše umirovljenice.

Ususret Božiću očima pape Franje

BOŽIĆNA PORUKA NAMA

U svom dosadašnjem mandatu papa Franjo se nametnuo kao veliki zagovornik mira, kao zaštitnik siromašnih i obespravljenih ljudi, baš poput svetog Franje Asiškog. Što je sve papa Franjo u svojim dosadašnjim nastupima govorio i svijetu poručio može se očitati iz nekoliko izdvojenih njegovih poruka:

MOLITVOM I DOBRIM DJELIMA valja se pripremati za Božić.

Tko slijedi Isusa razmišlja srcem i duhom u sebi, a ne samo glavom.

Krist je središte stvaranja, povijesti i svakog čovjeka.

U Isusu nam Bog daje vječno svjetlo.

Bez Kristove ljubavi ne može se biti kršćaninom.

Kršćani se ne smiju plašiti odgovornosti zasnivanja obitelji i donošenja na svijet

djece.

BOG je gospodar života.

Pohlepa uništava osobe, obitelji i međuljudske odnose.

Novac nam treba služiti, a ne upravljati nama.

Sramota je da u svijetu još uvijek ima gladi i neishranjenosti.

Novac kvari um, slabí vjeru i zavodi na krivi put.

Crkva nas usmjerava u životu, uči nas kročiti putem dobra jer Crkva je Majka.

Rat je uvijek poraz čovječanstva.

Isus ne treba vojsku da bi nadjačao zlo - njegova snaga je poniznost.

Svi problemi s kojima se susrećemo nastaju zbog nedostatka dijaloga.

Vjera nije neki ukras, već zahtjev da izaberemo Boga kao temeljno mjerilo života.

Bacati hranu isto je što i krasti sa stola siromašnih i gladnih.

Svi su dužni činiti dobro.

Ne može se biti kršćanin s vremenom na vrijeme.

Rad je od temeljne važnosti za dostojanstvo osobe.

Ne može se vjerovati u Isusa bez Crkve.

Istospolni brakovi razaraju Božji plan.

Priredio: Vjeroučitelj Ivan Banožić

Božić svetoga Franje

Ovo je podsjećanje na pravi smisao kršćanskog Božića i na njegovu poruku za nas.

„Tri godine prije svoje smrti sv. Franjo, u mjestu zvanom Greccio, oko dva tjedna prije svetkovine Rođenja, sv. Franjo pozva k sebi čovjeka imenom Ivan i reče mu: ‘Ako želiš da slavimo Isusovo Rođenje u ovom mjestu, odi i pripremi što ti kažem: htio bih prikazati Dijete rođeno u Betlehemu i na neki način tjelesnim očima vidjeti nevolje u kojima se našao lišen onoga što je potrebno novorođenčetu kako je bio smješten u štalu i kako je ležao na slami među volom i magarcem.’ Čim je to čuo vjerni i pobožni prijatelj spremno podje u određeno mjesto pripremiti sve potrebno prema želji sveca.“ (Franjevački izvori, 468).

„I dođe dan savršenog veselja, vrijeme klicanja! Za tu prigodu ovdje su sazvana mnoga braća iz različitih krajeva; muškarci i žene dolaze veselo iz obližnjih kuća noseći, svatko prema svojim mogućnostima, svijeće i baklje da rasvijetle onu noć u kojoj je na nebu zasjala sjajna zvijezda koja obasjava sve dane i sva vremena. Na kraju dolazi Franjo, vidi da je sve postavljeno prema njegovoj želji i blista od radosti. Sada se uređuje štala, u nju se unosi slama i uvode se vol i magarac. U tom dirljivom prizoru blista evanđeoska jednostavnost, slavi se siromaštvo i preporuča se poniznost. Greccio je postao novi Betlehem“ (Franjevački izvori, 469).

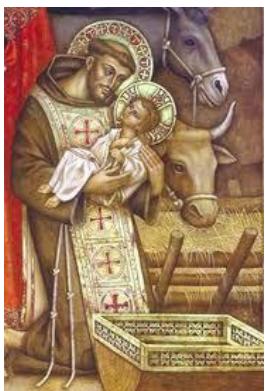

on sam uživa dotad nikad doživljenu utjehu. Franjo odjenu đakonsko ruho, jer je bio đakon, i zvonkim glasom pjeva sveto Evanđelje: onaj snažni i slatki, jasni i titrajući glas sve obuzima nebeskim željama. Potom propovijeda i slatkim riječima narodu doziva u sjećanje siromašnoga novorođenog Kralja i gradić Betlehem. Kad je želio imenovati Isusa Krista, ražaren nebeskom ljubavlju nazivao ga je često »Betlehemske Djete«, a ono ime »Betlehem« izgovarao je usta punih glasa, a još više blagog osjećaja, čiji je zvuk nalikovao blejanju ovce. I svaki put kad bi rekao »Betlehemske Djete« ili »Isus« prelazio je jezikom po usnama kao da kuša i zadržava svu slatkoću tih riječi“ (Franjevački izvori, 470).

»Svetac je ushićen pred jaslicama, prepun uzdaha, ustreptala duha i neizrecivo radostan. Potom svećenik svečano slavi Euharistiju nad jaslicama, a

»Tu se obilno očituju darovi Svetogog, i jedan od nazočnih, kreposni čovjek, ima čudesno viđenje. Učinilo mu se da neko beživotno dijete leži u jaslama, a Franjo mu se približi i probudi ga iz toga dubokog sna. Čudesno viđenje nije bilo protivno činjenicama, jer je zahvaljujući njemu, svome sluzi sv. Franji, dječak Isus, koji je bio zaboravljen u mnogim srcima, uskrsnuo, a spomen se na Njega duboko utisnuo u njihovo pamćenje. Po završetku toga svečanog bdijenja svi se vratiše kućama puni neizrecive radosti« (Franjevački izvori, 470). Isto to iskustvo doživjeli su i pastiri onoga pravog Božića u Betlehemu. To bismo iskustvo trebali i mi ponovno proživljavati svakog Božića. Franjo proživljava Isusovo Rođenje uranjajući u evandeosku jednostavnost, siromaštvo i poniznost Betlehema: to je kršćanski Božić. Valja uočiti jednu pojedinost: kad Franjo traži da se sve pripremi za Božić, on zapravo traži da se lišimo svega i da istaknemo siromaštvo Gospodnjeg Rođenja Franjin evandeoski proživljeni Božić u svima prisutnima stvara izvanredno iskustvo koje postaje pravo obraćenje srca po susretu s blagim, poniznim i siromašnim Isusom.

Tekst je preuzet iz jedne od najčitanijih duhovnih knjiga „Bog je ljubav“.

Tekst pripremio Ivan Banožić, vjeroučitelj

Akcija dobrovoljnog darivanja krvi!

U našoj školi još je jednom, u ponedjeljak, 16. 12. 2013.g., organizirana akcija dobrovoljnog darivanja krvi, u organizaciji Gradskog CRVENOG KRIŽA, Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu i naših profesora - ETŠ i STŠ.

Akcija je trajala 4 sata, odaziv učenika bio je zadržavajući. Prvih sati činilo se da je dobro što se radi tako polako, nježno, oprezno i ležerno... Međutim, uskoro smo svi shvatili da taj dan zapravo nije bilo potrebe za krvljim te su liječnica i osoblje više od 50 % učenika odbili - iz raznih stvarnih i nestvarnih razloga. Mnogi su nakon dugog čekanja u hodniku otišli pomalo razočarani, a vaša se organizatorica, koja još, u 30 godina volonterskog rada u "davalaštvu", nije doživjela takvu akciju, pita: „Zašto smo se toliko trudili?“ Ostavimo razočarenja iza sebe, vrijeme je lijepih osjećaja, dobrih djela, posebnih nježnih misli i

dobrih želja prema svima i svemu, darivanja bližnjih i svih onih kojima je to potrebno. Već dva dana kasnije imali smo divan Božićni sajam, na kojem smo se zaista SVI osjećali PREKRASNO!

HVALA SVIM DARIVATELJIMA KRVI I ONIMA KOJI SU TO ŽELJELI BITI!

Vaša organizatorica "krvopija" Mirjana Čakara želi Vam sretan i blagoslovjen Božić i jednu lijepu i bolju novu godinu!

RAZLIČITOSTI NAS UJEDINJUJU

Koliko god u životu tražili osobe što sličnije nama, uvijek će postojati nešto što nas privlači u suprotnostima.

Rekla bih za sebe da sam odrasla u normalnom okruženju, ali mi je u jednom trenutku nešto nedostajalo. Nisam se osjećala u potpunosti sretno. Bila sam u totalnoj komi ili kako bi mnogi psiholozi i psihijatri rekli, pala sam u „depresiju“. Svi su govorili da je to samo prolazna faza i da je popularna među mlađima i da će me proći. No, nekako nisam vjerovala u te priče. Kako i svaki dobri roman započinje rečenicom :

jednog dana... Tako sam i ja jednoga dana šetala našipom i ugledala osobu, savršenu osobu. Upoznali smo se, dosta dugo razgovarali. Susrete smo ponovili nekoliko puta tjedno. Bio je pravi „frajer“, nije mario ni za što i prema većini se ponio bezobzirno. Uvatoč svemu, imao je osmijeh od uha do uha. Pokušala sam razumjeti njegov svijet i njegove postupke. Voljela sam pričati s njim, govoriti mu o svojim ciljevima, svakodnevnim razočaranjima, ali i sreći koja mi se pojavljivala u neuobičajenim situacijama.

Usuđila bih se reći da je naš susret jedno od najboljih prijateljstava koja su mi se slučajno dogodile u životu. Bili smo tako različiti, a opet smo se nadopunjivali na različite načine.

Iva Petrak, 1.f

Želim uživati u Bajramu

Postoje dva Bajrama: Ramazanski Bajram i Kurban-bajram. Prvi se slavi nakon posta u mjesecu Ramazanu. On donosi veliku radost i slavlje jer smo čitav mjesec postili. Drugi Bajram je kao simbolika u prinošenju žrtve kada je u prošlosti Abraham (Ibrahim) htio žrtvovati sina jer mu je Bog tako naredio. No rekao je da ne treba te se zbog toga simbolično kolje kurban (ovca, koza...), Dijeli se na tri dijela: prvi dio ide obitelji, drugi susjedima i treći siromašnima. Dobrosusjedski odnosi su jako važni u islamu.

Bajram počinje tako da se muškarci dižu oko 5 ujutro i idu u džamiju klanjati (moliti se). Nakon toga ide se na mezare (groblje) moliti se za naše preminule pretke. Mi na putu do mjesta gdje se nalazimo odemo u neki kafić i doručkujemo hamburger ili čevape. Zatim odemo kupiti po jednu ružu za svaku ženu. Poslije toga, cijela se obitelj okuplja na jednom mjestu za ručak, stariji dijele djeci darove ili novac pa se svi zajedno družimo do ručka. Za ručak se inače jede janjetina ili teletina s krumpirima i neka salata. Za desert se jedu kolači kao što su baklave, hurmašice, tufahije... Poslije se još družimo i onda lagano svi odlaze kući.

Tarik Karamehmedović, I.c

Ljubav je najveća ljudska vrijednost

Što je ljubav? Ljubav je nešto što svi, ali baš svi ljudi na svijetu žele, trebaju i moraju imati. Ljubav počinje rođenjem. Mama i tata nas vole bez obzira na sve. Žele da njihovo dijete ima sve najbolje i da je sretno. Kako dijete raste, tako i međusobna ljubav djeteta i njegovih roditelja raste. Dijete postaje ovisno o roditeljima. Što god djeca radila roditelji im "vise" nad glavom, kako bi ih usmjerili što je dobro, a što loše. Pogotovo kada dijete uđe u pubertet, roditelji su tu za njih i žele im pomoći. No, pubertet lije, uključujući i mene, ne žele njihovu pomoć, te ih tjeraju od sebe. Zbog toga nas roditelji vole još više i još više nam "vise" nad glavom te nas usmjeruju na pravi put. Nakon što dijete završi srednju školu te ode na fakultet, zapravo razumije koliko privrženosti treba od roditelja. Ja, iskreno, nisam vidio veću ljubav od toga kakvu imaju moja mama i sestra. To je nekakav poseban osjećaj i posebno doba života, koje je prekretnica u životu djeteta. Odjednom, dijete shvaća da je odraslo i treba roditelje više nego bilo što drugo na ovome svijetu. Zbog toga ja mislim kako je ljubav djeteta i roditelja nešto posebno, nešto što svatko na ovom svijetu mora imati.

Tomislav Zelenika, II. a

Remind me

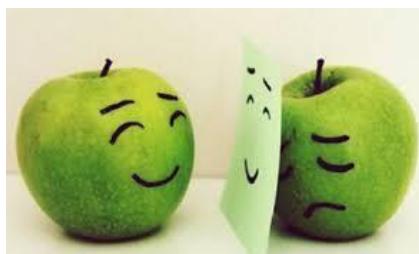
Please,
Remind me what happened a year ago.
Tell me,
Was anyone ignored, don't fast forward.
Tell me,
What was going on in my head?
Say,
Was I happy as you or sad as dad...?

**Remind me how the snow made me feel,
Remind me if everyone's wounds have healed.**

**Please,
Remind me how the snow feels on my skin.
Tell me,
Is Christmas something within?
Say,
Was everything in place that day?
Say,
Was the family going crazy, anyway?**

**Remind me how the house looked like all decorated.
Remind me if the people in the neighborhood liked it.**

**It seems you'll have a story to tell 'til next December,
But, please, keep reminding me until I remember.**

Karla Kralj, 2.c

Svečanost u povodu Božićnog sajma

U povodu ove značajne svečanosti okupljenima se obratio ravnatelj naše Škole Renato Matejaš. Sve je uljedno pozdravio, zahvalio svima koji su pridonijeli da ova svečanost postane i naša tradicija. Nije zaboravio istaknuti duge pripreme svih. Bilo jelijepo vidjeti sve one ljepote u školskom hodniku. Ne zna se što je ljepše: narukvice, ogrlice, čaše i drugi suveniri, izrađeni specijalno za ovu prigodu. Svoj doprinos su dali i igrači belota, a na kraju sve je uljepšano posebnim kulturnozabavnim programom. Sve u svemu bilo je jako zabavno i korisno. O značaju ove manifestacije govori i činjenica da su sve vrijeme: od priprema do konačnog ostvarenja našega cilja, s nama bili i naši

dojučerašnji učenici: Zvonimir Bartovčak i Antonio Rigo. Posebno nam je zadovoljstvo bilo vidjeti i našu mladu umirovljenicu Vjeru Mrđen. Pokazala je da je uvijek s nama. Raduje se svakom našem uspjehu. Naš zajednički uspjeh su naši učenici i naši djelatnici koji misle na druge. To je za nas velika stvar. S nama surađuju oni koji svojim primjerom mlađim naraštajima pokazuju da se isplati truditi. Naš ravnatelj nije zaboravio istaknuti ni naše profesorice i profesore koji na ovaj način potvrđuju da se kreativnost postiže i izvan učionice. Sve je to, zapravo, učionica, u širem smislu. Sretni smo da su se ovoj, humanitarnoj akciji, odazvali i roditelji naših učenika. To je znak povezanosti koja nas vodi zajedničkom cilju.

Naši Zvonimir i Antonio su posebno radili na glazbenim točkama. Svaki manje ili više umjetnički izvedeni pokušaj burno je pozdravljen. Roditeljima i svima okupljenima ravnatelj

Matejaš na kraju je naglasio: „Sav prikupljeni novac donirat ćemo Dječjem domu za nezbrinutu djecu Sveta Terezija na Vrhovcu. Od srca hvala svima koji su, na bilo koji način, sudjelovali u ovoj plemenitoj akciji.“ Nakon tih izgovorenih riječi oduševljenje je bilo još veće.

Božić i Nova godina

Pripreme za Božić počinju došašćem, kada svi ljudi, a tako i ja sa svojom obitelji odlazim u crkvu. U to vrijeme na kuhinjskom stolu nalazi se adventski vjenac s četiri svijeće i svake nedjelje palimo po jednu. Meni je cilj svake godine provesti blagdane u što boljem i ugodnijem okruženju s obitelji i rođinom. Na Badnjak moja majka ustaje ranije i priprema jelo, dok se kasnije cijela moja obitelj okuplja oko stola. Mene najviše raduje trenutak kada sa sestrama kitim bor. Zatim odlazim na spavanje i razmišljam o tome što će me dočekati pod borom u Božićno jutro. Ove godine želim maksimalno uživati u tome danu. Osim Božića jednako me veseli i Nova godina kada uz sav dotadašnji blagdanski ugođaj mogu gledati vatromet koji u ponoć prekriva čitavo nebo. Tu večer otvaramo šampanjac i slavimo do dugo u noć. Prvi dan nove godine ostaje puno kolača na stolu što me veseli jer ih jako volim jesti. Nadam se da će mi nova godina biti bolja i uspešnija od ove te razmišljam o njoj samo u najboljem svjetlu.

Matej Petek, 2.f

What is Christmas?

When we were little our parents told us that the most wonderful time of the Christmas year was there. The time when we bake cookies, sing wonderful carols, the whole house has that magic in that air (or at least the smell of the cookies), there's lots of joy in the snow, and, of course, presents! Were those words ever spoken in your family? I think they were

in mine, but I was too obsessed with the glowing lights on the Christmas tree to notice...

To me, the day of Christmas is not just about the presents we give, but about decorating the tree, singing, laughing, and watching Christmas movies... O.K. it's mostly about presents. But we have 2-3 weeks of holidays, the period the most people catch a cold.

Still, after long days of joy spent on Facebook, I

like to sit by the window and watch the snow fall. In that moment, when the snow is about 3 inches thick, and the lights are blinking in the streets, I think to myself: "I will have to walk to school tomorrow."

Karla Kralj 2c

Želim uživati u Tihoj noći

Želim da nadolazeći blagdani budu sretni za mene i moju obitelj. Za Božić želim da svi ljudi kao i moja obitelj ponovo budu na okupu, da se veselimo i slavimo kao prije. Blagdani su prilika da se pokušamo iskupiti za greške koje smo napravili i izgladimo odnose s ljudima do kojih nam je stalo. Želim i moram pomoći svojoj obitelji i onima koji nemaju dovoljno. Priželjkujem i nadam se da će ovaj Božić biti pun ljubavi i najbolji do sada, da će se za sve ljudе naći barem malo ljubavi. Mislim da će ove godine i novac i sve ostalo biti nevažno jer je dosta topli ljudski dodir i poneka lijepa riječ da bi u nama zavladao božićni duh, onaj osjećaj kada zaboraviš na sve brige i probleme. Moja obitelj ove godine priprema veliko okupljanje. Posebno se veselim idiličnoj večeri na Badnju noć, kada ću slaviti i družiti se sa svima, meni najdražima i najmilijima. Nadam se da će svi dani praznika i blagdana biti ispunjeni ljubavlju srećom i obiteljskim zadovoljstvom. Za sreću nisu potrebna putovanja i skupe stvari nego topla riječ mojih roditelja, prijatelja, obitelji. Meni je i najmanja sitnica dovoljna da probudi sreću u meni, a mislim da je tako i kod svih ostalih. Nadam se još nečem manje važnom, da će

padati snijeg. To bi onda bio potpun ugođaj Božića, baš kao u filmovima kojima se svi veselimo. Za vrijeme blagdana dovoljno je malo i da svi budu sretni. Svaka topla riječ je dobro došla, a i najmanja sitnica može i u djeci i u odraslima probuditi pravi božićni ugođaj.

Svima želim sretan Božić i puno lijepih, ugodnih i uspješnih trenutaka u novoj 2014. godini!

Ivan Matijević, I. b

Božićna noć

Vani je hladno. Sredina je prosinca.
Pješačim. Trgovi i ulice nisu potpuno osvijetljeni, a sve se vidi.

Mnogi, vjerujem, uživaju. Ja bih htjela još nešto.
Uživala bih u promatranju neobičnih bijelih pahuljica.
Zastajem na mostu ispod kojeg žubori zaleđeni potok. Prekrasno! Htjela bih da to vrijeme potraje

što dulje. Svemu bih pridodala cvrkut vrapčića koji svojim pjevom ovaj prizor čine čarobnim. Također bih htjela slušati kako na ulici netko lijepo pjeva.

Pjesma je, kao i ptičji cvrkut, odraz ljepote.
Ovo vrijeme je posebno. Željno iščekujemo dolazak Božića.
Željela bih da svi budemo sretni!

Karla Kralj, II. C

Mala kao ti

Kada sam bila mala kao ti,
Za Božić sve sam htjela vidjeti.
Ama baš sve zamotano u crveno,
I lampicama obasjano!

Kada sam bila mala kao ti,
Najviše sam se voljela sama igrati.
U svom malom svijetu, gdje me nitko ne može
naći skrivenom od svih.
Koliko sam se iz svoje vojne zone bojala izaći.

Kada sam bila mala kao ti,
Ništa nisam govorila ni mami ni tati.
Znala sam da će sve reći Djedu Mrazu,
Rađe nego čistiti mu snježnu stazu.

Kada sam bila mala kao ti,
Nisam se bojala zaplakati.
Rijetki su vidjeli suze moje,
Te tako pazili na riječi svoje.

Karla Kralj, II. C

The quietest night

I was out with my friends for The New Year's Eve. It was passed 11 o'clock and we were getting back home. Then it started to snow, so we stayed a little bit. We were laughing, hanging out, just having fun. Hah, it was fantastic! Then, we really went home. I was walking slowly down the road, rustling the snow, because I love that sound. I ran into a little kitten, shivering from the cold. I took it into my arms and wrapped it in my scarf. I came

home. I was alone in my flat. I gave the kitten some milk and wrapped it into a blanket next to me. We both fell asleep with some hot tea, in the comfortable bed. In the morning, after I talked to my mum, we had to find a new place for the cat because my mum was not pleased with the idea of us keeping the cat. We put out adds and

posters, but nobody wanted to adopt it. That meant it had to stay with us, which made me really happy. The cat, Snowflake, didn't look well. I felt her heart beating slowly, so I tucked her in a blanket and put her in her crib. She started to walk around my room, which looked quite big for Snowflake. The evening came, and I didn't want to leave her alone, so we both fell asleep in my bed again. I watched how she curled in a small pallet. I couldn't hear her purring,

but she was looking at me with her big, sleepy eyes, like she wanted to say thank you. I hugged Snowflake gently. I fell in love with her and I was so happy I had found her that day. At night Snowflake went to her own small bed. In the morning I couldn't find her in my big room. Suddenly, I felt small as a snowflake. I found her in her crib and woke her up. She looked much better and playful. In the evening she jumped on my bed and we played a little bit. Then she fell asleep. I hugged her, but this time I could not hear her little gentle heart. It stopped beating. That was the quietest night of the year. I felt emptiness, like love had faded away. It started to snow, so I opened my window and reached out. One snowflake fell on my palm like a wilted rose having pushed all the boundaries of endurance.

Karla Kralj, 2.c

Julijana Matanović u posjetu našoj školi

Književnicu Julijanu Matanović je pozdravila i svima nama prisutnima predstavila knjižničarka profesorica povijesti književnosti Anita Brigović. Već mjesec dana Vi ste udarna vijest u našoj školi. Logično, prava pravcata spisateljica među nama. Zanimljivi ste kao spisateljica, a ni Vaš privatni život nije manje zanimljiv.

Najveću pozornost nam je privukao naslov Vaše poznate knjige koja je doživjela čak 14 izdanja: „Zašto sam vam lagala.“ Neobično je bilo razgovarati s Julijanom Matanović. Nakon prve njene izgovorene rečenice osjećali smo se kao da se već godinama poznajemo. Poznajemo se, naravno, ali ne uživo. Prije susreta sa spisateljicom razmišljali smo kakva bismo joj pitanja postavljali, a da je ne uvrijedimo.

Profesorica je bila vrlo otvorena i naglasila da je se može pitati što god poželimo. U šali je pitala koliko imamo vremena. Kako je zanimanje učenika bilo doista dojmljivo nismo mogli obećati da ćemo se družiti samo jedan školski sat. To je, otprilike vrijeme na koje su učenici naviknuli. Međutim, nitko se nije maknuo ni nakon dva školska sata. Bilo je doista zanimljivo. Spisateljica je o svom spisateljskom radu govorila jednostavnim jezikom. Nastojala je biti što jasnija. Nisu joj smetala ni pitanja koja su se odnosila i na njen privatni život. Dapače, to je sastavni dio njene literature.

Razgovor sa spisateljicom je bio pripremljen, naravno. Ne bismo ni mogli nepametno razgovarati s nekim tko u hrvatskoj književnosti doista nešto i znači. Učenici, a bilo ih je doista dosta, su željeli razgovarati s Julijanom Matanović. Kako je vrijeme prolazilo tako se stvaralo i međusobno povjerenje. Učenici su iznenađeni tom jednostavnošću koja krasiti poznatu književnicu. Mnogi su rekli da će lektiri odsad pristupati dosta ozbiljnije. U tom smislu su i postavljana brojna pitanja. Nemalo je iznenađena i sama književnica. Bolje reći bila je oduševljena zanimanjem za nekoga tko piše. Moram priznati da su se učenici ponašali kao pravi novinari.

Prvo pitanje je bilo dosta neočekivano, a odnosilo se na njen uradak „Zašto sam vam lagala.“ Namjerno ističem uradak jer, evo kako je glasilo pitanje:

„Zašto sam vam lagala“ namjerno nisam naglasio zbirka pripovjedaka ili roman.

Može se smjestiti i u jednu i u drugu vrstu književnoga djela. Tako smo na internetskim stranicama pročitali i ovo: „...Nakon dvanaest izdanja, vjerojatno, još nitko nije uspio odgonetnuti je li ova knjiga Julijane Matanović zbirka pripovjedaka ili roman, radi li se tu doista o autobiografiji ili je autorica, ipak, lagala i tako nadograđivala priču o svojem životu...“

Želite li nam sad reći nešto o tome?

Julijana Matanović se složila s takvom konstatacijom. Ne pati od forme.

Bitan joj je sadržaj u kojem se da iščitati, za čitatelja, očekivano.

Uslijedio je čitavi niz pitanja:

Pišete li poeziju?

Voli li Magdalena čitati?

Magdalena je njeno nadahnuće. Još je mlada i nada se da će zavoljeti čitanje. Primjećuje te simptome. Često postavlja pitanja o pročitanom pa i o onome što sama napiše. Zanimljiv je nastanak naslova „Tko se boji lika još“ (Magdalena i njeno pjevušenje „Tko se boji vuka još, vuka još ...“)

Što od Vas možemo očekivati u razdoblju koje slijedi?

Kao i svaka ozbiljna spisateljica tako i naša draga gošća na to pitanje ima spremam odgovor. U pripremi je puno tekstova, a koji će prvi ugledati svjetlo dana pokazat će vrijeme.

Je li autobiografsko u Vašoj prozi presudno?

Autobiografsko je neizbjježno. Ono je sastavni dio stvaralačkoga rada. Književnost je zrcalo stvarnosti, od nje se ne može i ne treba bježati.

Položaj hrvatskoga jezika česta je tema. Osjeća se da je hrvatski jezik zapostavljen, ili, možemo reći da se u zadnje vrijeme sve više zapostavlja. Znamo da je hrvatski jezik obvezan predmet na Državnoj maturi. Moje pitanje glasi: Zalaže li se Katedra za Hrvatski jezik dovoljno u vezi s tim, za nas, prevažnim pitanjem?

Istaknula je da je jezik podložan promjenama i da ga stalno treba proučavati. Jedno je govoriti, a drugo je druge učiti govorenju. To trebaju raditi jezikoslovci. Julijana Matanović nije sklona kritiziraju, a ako to čini ističe da mora biti argumentirano.

Kako komentirate pitanje na Državnoj maturi, u vezi s Marulićem?

Nije se previše bavila tim pitanjima. Smatra da svuda pa i na Državnoj maturi ima banalnih pitanja i da to ne zasluzu toliku „galamu“.

Zanimljiv je i Vaš doktorat. Povijesni roman. Je li to Vaš osobni izbor ili nitko dosad to nije obradio? Ili je jedno i drugo?

O tome bi mogle nastati velike knjige. Svakako su zanimljivi razlozi bavljenja tom vrstom literature. I u ovom slučaju se isprepliću događaji iz privatnoga i stvaralačkoga života. Povijest postaje zanimljivija kad je promatraste iz vlastite perspektive, iz vlastitoga života.

Čujemo da ste, kao profesorica vrlo pristupačni. Znaju li studenti to cijeniti?

Nakon ovog pitanja uslijedio je osmijeh. Očito joj je draga čuti da studenti lijepo govore o njenom stručnom radu, profesorskom koji se razlikuje od onog stvaralačkog. Nikada se ne može reći ni da taj profesorski dio nije stvaralački. Ako toga nema, ostaje ona neugodna praznina.

Koji kolegij predajete? Je li na fakusu važno sudjelovanje studenata na predavanjima?

„Predajem na Katedri za noviju hrvatsku književnost odsjeka za kroatistiku Filozofskog fakulteta“

Profesorica ističe da je važno sudjelovanje na predavanjima. Na ispitima se traži znanje pa je logično očekivati da će ga kvalitetnije pokazati studenti koji su radili.

Čitali ste lektiru? Možete li nam, molim Vas, nešto više reći o lektiri?

Književnica bi voljela da su lektire drukčije osmišljene.

Smetaju joj kronološka praćenja književnih stvaranja. Lektira mora biti jasna svakom čitatelju pa tako i učeniku od prvog razreda osnovne do završnog razreda srednje škole.

Nagrada „Kiklop“ Nives Celzijus. Izbjegavate li takva pitanja?

Na ovo pitanje spisateljica je vrlo mudro odgovorila. Naime, pozvala se na propozicije i treba ih se držati pa bila to Nives ili netko drugi. Ako se nagrada dodjeljivala po broju prodanih primjeraka, problem je riješen.

Zdravstveni odgoj, kao majka i kao profesorica?

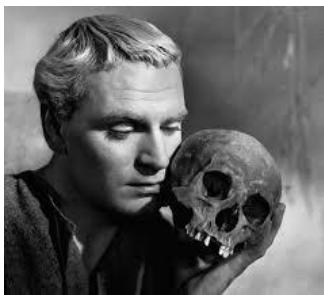
Sve što ne šteti učeniku, bilo koje razine, korisno je. Julijana smatra da se zdravstvenim odgojem trebaju baviti stručne osobe, a jednako tako ističe da svaki učitelj/nastavnik u svom predmetu ima kako često prigodu pozitivno utjecati na svoga učenika. I to je odgoj. Naša spisateljica je jako ugodna pa često zna spomenuti primjere iz vlastitoga života, iz rane mladosti, izvan škole. Voli naglasiti da su joj to najsnagažnije poruke.

Razgovor s književnicom je bio i ugodan i poučan. Svi smo poželjeli da se ponovno nađemo na istom mjestu. Poželjeli smo našoj gošći još puno ugodnih susreta i novih naslova koji će biti razlogom da se o njoj, s razlogom govoriti.

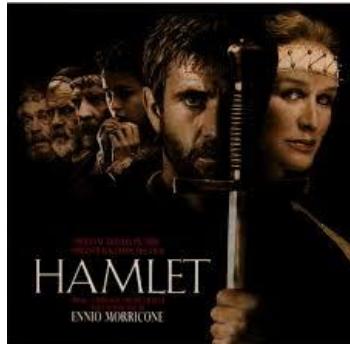
Na kraju, kao što i dolikuje uvažena spisateljica je ispraćena burnim pljeskom i lijepim buketom cvijeća kao znakom dobrodošlice. Uvaženoj spisateljici se, u ime učenika, profesorica i profesora zahvalio ravnatelj naše škole, prof. Renato Matejaš. Iznenadena tim prizorom naše gošća se zahvalila svojim domaćinima i svima nam poželjela uspjeh u školskom i privatnom životu. Posebno se osvrnula na učenike potičući ih na hrabre istupe i pokazivanje svojih znanja i vještina jer je to ono po čemu se pravi učenici prepoznaju.

Hamletu se ukazuje očev duh

Shakespearov Hamlet je najznačajnije dramsko renesansno djelo. To je tragedija. Shakespeare je bio pjesnik i dramatičar. Mnogi tvrde da je najveći dramski pisac svih vremena. Rodio se i umro u Stratfordu u Engleskoj. Oko 1585. godine odlazi u London gdje djeluje

kao glumac, redatelj i kazališni pisac. Glavna tema je Hamletova osveta. Želeći veću moć oca mu ubija stric Klaudije. Njegova majka Gertruda brzo zaboravlja svoga muža i udaje se za Klaudija. Sumnjivo, zar ne? Jedne noći Hamletu se ukazuje očev duh i priopćava mu pravu istinu o svome ubojstvu. Rekao mu je kako ga nije ubila zmija dok je šetao vrtom, nego da ga je otrovao Klaudije. Nakon što je saznao istinu Hamlet se zakleo na osvetu. Hamlet je nakon toga glumio da je lud kako Klaudije ne bi posumnjao da ga Hamlet planira ubiti. Kralj i kraljica mislili su da je ludost došla od prevelike zaljubljenosti u Ofeliju. Dok se Hamlet pretvarao da

je lud, na dvor su stigli neki glumci u kojima je on uživao. Njihova gluma navela ga je na misao o predstavi koja će iznjedriti rješenje. Hamlet je silan lik. Vjerovao je u istinu. Krasile su ga moralne vrijednosti. Nitko tko krši te temeljne ljudske vrijednosti

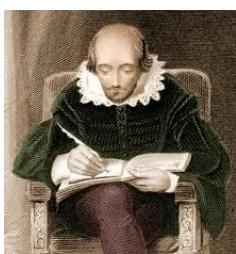
ne može biti poštovan pa ni majka na koju je bijesan jer se tako brzo preudala. Možda se u današnje vrijeme to i ne bi smatralo povredom morala, nažalost. Mora postojati proces žalovanja, ali to je samo onda kada ljudi nisu suviše opterećeni materijalnim. Vjerujem da to i jesu razlozi čitanja tih djela. U njima se uči o temeljnim ljudskim vrijednostima.

Borna Vuković 2.a

Istina je uzvišena

Čitajući Shakespearova Hamleta shvatio sam značenje bar jedne od niza temeljnih ljudskih vrijednosti

Hamlet je dramska tragedija koja se odvija na prijelazu iz 15. u 16. stoljeće. Napisao ju je William Shakespeare, osoba za koju se smatra da je najveći svjetski dramatičar. Zanimljivo je to da se još ne zna je li to njegovo ili nečije tuđe djelo, jer nikad nije nađena nijedna knjiga napisana njegovim rukopisom. Živio je od 1564. – 1616., dakle za vrijeme Jakova 1. i Elizabete 1.

Kada su tri Hamletova prijatelja bila na straži, ukazao im se duh bivšeg danskog kralja – Hamletov otac. Odlučili su to prenijeti Hamletu. Htio je na straži biti sljedeći. Ukazao mu se duh koji mu priopćava istinu: Oca mu je otrovao Klaudije. Hamletov cilj je istina. Do nje želi doći po svaku cijenu: počinje glumiti ludilo. Dogodit će se preokret: Hamlet izgovara svoju čuvenu rečenicu „biti ili ne biti“, ili: umrijeti ili ostati živ. Time naglašava da je Istina uzvišena, jača od života i smrti, istina određuje Hamletov karakter. To je ujedno poruka nama u ovim vremenima.

Mihail Beber, 2.A

PREPORUKE ZA ČITANJE

Roman Nicka Hornbyja svidio se Lovri Dekoviću iz 1.f koji je u svojem dnevniku čitanja napisao: „Čitanjem knjige Tresak upoznao sam Sama koji ima šesnaest godina i koji se uglavnom bavi skejtanjem. Živio je sa svojom majkom s kojom je odlučio otići na domjenak njezine šefice. Tamo se upoznao sa šefičinom kćeri Alicijom koja je u početku bila

nezainteresirana za razgovor s njime. Ali, ovaj put nije sve ostalo na prvom dojmu i oni su, nakon te večeri, „prohodali“. U početku im je bilo lijepo zajedno pa su se toliko upustili da su u spolni odnos stupili bez zaštite. Problemi su nastali kada je Alicija obavijestila Sama da joj mjesečnica kasni tri tjedna. Test za trudnoću potvrdio je njihove sumnje....“ Nadamo se da vas je Lovrin opis početka sadržaja dovoljno zainteresirao i da ćete odmah posjetiti našu knjižnicu i posuditi ovaj roman.

Ako ste slučajno pomislili da je zima najbolje godišnje doba, posudite djelo Kena Dalziela i krenite u istraživanje Antartike i njezinih najbrojnijih stanovnika: pingvina. „Ekspedicija, koja kreće s Melbourna nakon osamnaest dana plovidbe stiže na otok Heard. Odlučili su promatrati par pingvina iako ih je tamo bilo na tisuće. Prozvali su ih Percy i Patricia. Osim što su proučavali njihov način života, a najviše stvaranje potomaka, u

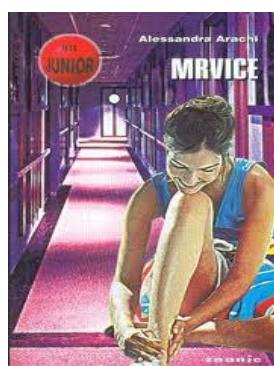
istraživanju nisu zanemarili ni druge životinje: tuljane i morske slonove (...). „Staza pingvina“ avanturistički je roman napisan prema istinitom događaju koji se može posuditi samo u Gradskoj knjižnici na Starčevićevu trgu.

Sadržaj djela približio nam je Petar Klenović iz 1. e.

Puno maštovitije djelo, ali nimalo nezanimljivo i s lijepom poantom prisjetio se učenik 1. e Kristijan Vukovac . On je spomenuo najdražu knjigu, bajku **“SRETNI KRALJEVIĆ OSCARA WILDEA** „(...) i to upravo zato što je jako poučna i što nas usmjerava da činimo dobra djela. Kraljević i lastavica su mi jako dragi zbog svoje plemenitosti, dobrote i ljubavi prema drugima. Čak i nakon nekoliko čitanja bajka u meni izaziva tugu, ali i spremnost na pomaganje onima kojima je to potrebno.“

Rijetko, ali poučno štivo za čitanje je ponudio Dino Kešetović iz 1. g. Pročitao je nekoliko naslova iz knjige „**ISTINA I LJUBAV**“ koju je pisac Ivan Cankar naslovio tako „(...) jer su svi opisani događaji istiniti i zato što piše o svojoj velikoj ljubavi prema majci i drugima.“ Šalica kave, Desetica i Suhe kruške u svakome od nas mogu pobuditi neku uspomenu, ako vas zanima uz što ih veže pisac, nema druge nego posjetiti knjižnicu i posuditi knjigu. Ali, ako ovo djelo nije na popisu vaših zanimljivih knjiga neka vas njezin naslov prisjeti da i dalje **govorite istinu i širite ljubav.**

Jeste li možda nestašni na satu i vaša prpošnost uvijek dolazi do izražaja? A kad vas se pita zašto, ne znate odgovor? Možda ga pronađete u knjizi Sanje Pilić: „Sasvim sam pubertetnija“ koja opisuje zgode i nezgode petnaestogodišnjeg junaka. Kristijan Knežević iz 1. f opisao ih nam je u svojem kratkom sadržaju i spomenuo junakov odnos prema svojem izgledu, kako je zanimanje za curama zamijenio zanimanjem za učenjem, zašto se posvađao s majkom, koji prijatelj mu uvijek pomaže sa svojim savjetima, tko voli lagati, a tko druge činići ljubomornim..... Nabrojili smo dovoljno razloga za posudbu ove knjige.

“Pubertetlja” nije jedini koji ima probleme. Doduše, njegovi su puno jednostavniji, iako u tim godinama sve je tragedija na n-tu potenciju. S pravim problemima susrela se junakinja romana “*Mrvice*” koji je napisala Alessandra Arrachi. U našoj školi roman je u svojoj izbornoj lektiri napisala Iva Petrak iz 1. f. Elena se borila s bulimijom koju je na kraju, teškom mukom, pobijedila. „*Elena je, zbog odbijanja hrane, počela gubiti kosu, oslabile su joj kosti, nije mogla uspostaviti normalne odnose u obitelji. Kad je sve upućivalo na njezin kraj, utjehu joj je pružila prijateljica njezine majke. Rina je uspjela uvesti red u njezin život. Elena je uspjela pojesti svoj prvi komad hrane, a da ga*

izbaci.“ Možda je roman napisan za djevojke, ali se svakako preporuča i *dečkima* jer realno opisuje borbu s ovom bolešću, ali i problem ovisnosti o drogi njezinog najboljeg prijatelja Saveria.

Onima koji vole fantastičnu literaturu zasigurno će im se svidjeti dio onoga što je zapisaо Marko Meter Vrbanec iz 1. e o romanu **Douglasa Adamsa**: „*Roman opisuje putovanje Arthura Denta i Forda Perfecta nakon što je Zemlja uništena. Spasili su se pobegavši na brod koji je radio*

na pogon nevjerljivosti. Brodom su upravljali predsjednik galaksije Zaphod Beeblebroxom i Zemljanka koja je sa sobom ponijela dva miša. Miševi su dali napraviti Zemlju kako bi mogli eksperimentirati s ljudima i pronaći tajnu života...“ Kao i svakom pustolovnom romanu i u ovom glavni likovi prolaze različite prepreke na neobičnim mjestima. Ako volite ovaku vrstu romana, svakako posudite „**VODIČ KROZ GALAKSIJU ZA AUTOSTOPERE**“.

Roman u kojem se radnja događa između dva svjetska rata u našem glavnom gradu, opisuje prvo bogatu, a zatim siromašnu Kečkičinu obitelj. Kečkici je njeno bezbrižno djetinjstvo zamijenila surova stvarnost u kojoj joj je umro tek rođeni brat Borek, a uskoro i nakon njega Mamica zbog čega se Tatek još više odao piću i zapostavio svoje građevinsko poduzeće. Djelo ne završava sretno, a Kečkica je bogatu kuću zamijenila podrumskom sobicom u kojoj je živjela sa svojom brižnom dadiljom Milkom. Ako zbog zauzetosti ne posudite knjigu, pronadite Marka Đođa iz 1. a. Vjerujemo da će vam spremno odgovoriti na sva pitanja iz „**Zagrebačke priče**“ Blanke Dovjak – Matković.

Opet odlazimo u irealni svijet u kojem je glavna junakinja Oksa Pollock u romanu “Nevidljivi svijet”. „Nakon preseljenja u London, Oksa saznaјe da ima magične moći. Njena misija je vratiti svoju obitelj u drugi svijet iz kojeg potječu.“ **Oksa Pollock** nailazi na mnoge prepreke prije nego što će ostvariti svoj naum. Izdajnik McGraw zadat će joj mnoge probleme pokušajući je otrovati, zarobiti, a čak i ubiti njezinu baku Dragomiru. Autorice ovog zanimljivog romana su Anne Polichota i Cendrine Wolf. Djelo toplo preporučuje Filip Pavlov iz 1. e.

A daleko najzanimljivija knjiga mnogim učenicima je „*Dječak u prugastoj pidžami*“ Johna Boyne. Tin Baranašić iz 1. d detaljno je napisao svoj dnevnik čitanja i spomenuo, između ostalog, i ovo:“ Bruno je glavni lik ovog romana čiji je otac vođa nacističkog logora Auschwitz. Jako je naivan pa ne shvaća koji se ljudi, i zašto, nalaze „s one strane žice. Još je k tome i znatiželjan pa krši obećanje koje je dao svojim roditeljima i prelazi žicu sa svojim

prijateljem Šmuelom.,, Po ovom romanu snimljen je i film. Toni Martinović iz 1. a razreda umjesto čitanja odlučio se za gledanje filma. Kraj opisuje ovim rečenicama: „Kada je Šmuelov otac nestao, Bruno je odlučio pomoći svom prijatelju i prijeći na zabranjenu stranu. Šmuel mu je dao da obuče pidžamu kakvu je i on nosio. Dječaci su krenuli u potragu, ali su ih stražari potjerali u grupu koja je hodala prema nepoznatoj prostoriji. Bruno se tješio da to nije ništa.... Zajedno su ušli u veliku prostoriju misleći da će se tamo zaštитiti od kiše. Kad su se vrata zatvorila, Bruno je uhvatio Šmuela za ruku i rekao mu da je on njegov najbolji prijatelj.....“

Možda ne znate tko je George R. R. Martin, ali ste sigurno čuli za “Igru prijestolja”. To je prvi od četiri fantastična romana koji pripadaju ciklusu “Pjesma leda i vatre”. Donedavno se i na našoj nacionalnoj televiziji prikazivala serija s odličnim glumcima i autentičnom kostimografijom, interijerom i eksterijerom. Spomenut ćemo još i to da je nekoliko scena snimano i u našem prelijepom Dubrovniku. A čitanja se uhvatio Mateo Drašković iz 1. f razreda. “Robert Baratheon sjedi na Željeznom prijestolju okružen izdajicama, ulizicama i ostalim ljudima kojima ne vjeruje. Odlazi u Ošrozimljе i nagovara Eddarda Starka da postane njegov namjesnik u Sedam Kraljevina(...)” Što će Eddard Stark odlučiti, ali i što će se dogadati članovima njegove obitelji: supruzi Catelyn, njihovu sinu Branu i kćerima Aryi i Sansi te ostalim likovima koji su povezani s ovom obitelji, pročitajte u spomenutom romanu.

Na kraju smo odlučili spomenuti neobičan roman - igru “Samurajev mač”. Ovo djelo odlučio je pročitati Kristijan Braim iz 1. d. “Naša misija (čitatelj je aktivni sudionik putovanja kroz vrijeme) je da odemo u Japan i vratimo se s mačem najslavnijeg samuraja Musashija. Situacije u kojima se nalazimo su i više nego napete i na kraju opisa svakog događaja moramo odlučiti gdje ćemo dalje nastaviti misiju. Ako krivo odaberemo, vraćamo se na već pročitani/proživljeni događaj. I tako sve dok ne pogodimo pravi put i pronađemo mač najslavnijeg samuraja. Na početku i na kraju knjige nalaze se bilješke koje nam olakšavaju zadaću.” Roman počinje riječima “Mač je duša samuraja” i time daje jednu od glavnih karakteristika nekadašnjih privilegiranih carskih vojnika. Autori romana su Michael Reaves i Steve Perry.

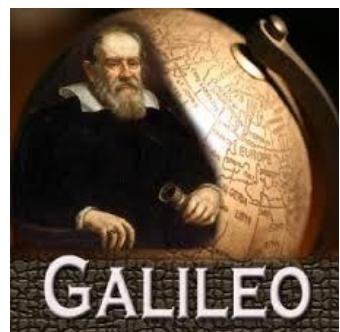

TEŠKO JE BITI ANTIGONA

Antigona je žena koja je umrla za ono u što je vjerovala jer je smatrala da zakon nije bio pošten. Puno je takvih ljudi u svijetu bilo i bit će. Takvi ljudi najčešće budu kažnjeni jer misle drugačije, jer su sigurni da su njihovi ciljevi pravedni. Na primjer Galileo je rekao da je zemlja okrugla, a ne ravna ploča. On je za svoj cilj dao život. Htio je da ljudi znaju istinu makar mu se prijetilo smrću.

Na kraju je i smaknut. On i Antigona su savršeni predstavnici tih ljudi koji su, na neki način, pomogli svijetu time što su se pobunili protiv zakona i onoga što su drugi smatrali prihvatljivim. Da su svi slušali zakone koji su im bili postavljeni, svijet ne bi napredovao. Na primjer, prije nekih dvjestotinjak godina bio je zakon da se ne smije voziti brže od 5 kilometara na sat, tako su se pojedinci, koji su znali da taj zakon nema smisla, pobunili protiv njega time što su napravili aute s ciljem postizanja veće brzine. Tužno je kako svi ti "veliki" ljudi prvo moraju umrijeti ili provesti godine u zatvoru kako bi svijetu pokazali bolji način života. Srećom, takve ljudi se ne zaboravlja. U tom smislu Antigona je pravi primjer.

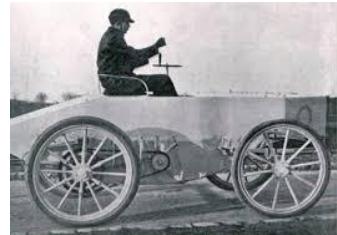

Nikola Stošić, I. C

Volio bih da svi uspješno završimo školu

Svakog dana idem u školu. Iako svakodnevno putujem iz Vidovca, a to je malo dalje od Dubrave nije mi teško. Zabavno mi je: putujem autobusom i tramvajem. Ponekad mi je teško pogotovo kad moram jako rano krenuti da bih stigao do početka sata. Rijetko kasnim jer mi je stalo da uspješno završim školu u koju sam se upisao. Mojih sat i pol putovanja moji profesori toleriraju jer znaju da rijetko kasnim. Profesori znaju biti dosta strogi, ali su mi baš dobri, a ponekad se znaju i zabavljati. To me veseli. Dosad imam dosta

dobrih ocjena. Iz nekih predmeta nešto slabije. Ja ču se potruditi i na kraju postići dobar rezultat iz svih predmeta. Bit će teško, to znam. U razredu imam nekoliko dobrih prijatelja s kojima se družim. Zapravo, svi u mom razredu su mi dobri. Volio bih da svi uspješno završimo školu. Ja znam da to žele naši roditelji i naši profesori. Zato ćemo se potruditi, sigurno će vrijediti.

Petar Čmarec, II. H

NOVI POČETAK U SREDNJOJ ŠKOLI

Braća i sestre su nam uvijek govorili kako nas u srednjoj čeka potpuna propast dok, u drugu ruku, su nas roditelji ohrabrivali i govorili da će nam srednja škola biti „mačji kašalj“. Zapravo, teško je opisati srednjoškolsko iskustvo, ali nije nemoguće. Prvi dan srednje škole. Osjećam strah i trepet. Sve one priče mi se polako počinju činiti istinitima. Upoznavanje novog društva i potpuno nove, nepoznate, škole. Ne, nisam bio spremjan na to. Nažalost, moji roditelji u šali kažu da se, osim umrijeti, mora ići i u školu. Mnogo stvari mi je „padalo“ na pamet: kako da dođem pred školu? Da dođem kasnije i ispadnem „cool“ ili da uranim i ispadnem štreber. Trebam li za vrijeme prozivanja sjedjeti na klupici kao da me nije briga ili da nadobudno stojim čekajući dok se moje ime ne izgovori s mikrofona. Napokon sam otisao u školu nadajući se da će se sve odvijati prema planu. Kad sam došao pred školu, osjećao sam se kao da me svi promatralju. Taj osjećaj je nestao čim sam ugledao svoje prijatelje. Spoznaja da se oni isto osjećaju uvelike je pomogla. Potom smo bili raspodijeljeni u razrede i svatko je otisao svojim putem. Kad nas je naša nova razrednica odvela u učionicu, shvatio sam da su učionice velike. Kad bolje razmislim, imalo je smisla jer idem u strukovnu školu. Na satu razrednika upoznati smo s programom Škole i planom ove školske godine za smjer tehničara za računalstvo u koji sam se upisao. Iako smo u početku bili šutljivi, kako je vrijeme prolazilo, sve je postalo lakše. Prošla su već tri mjeseca. Sama škola nije strašna, nije preteška, a nije ni previše lagana. Time se suprotstavljam mišljenu svoje obitelji i svakako se nadam da će ga zadržati i sljedeće četiri godine.

Antonio Gredičak Iviček, I. D

Matematika savijanja papira

Profesorice Slavena Popić, Biljana Kuhar i učenici Borneo Culović, Tomislav Jug, Tomislav Kampuš Kurečić sudjelovali su u radionici "Matematika savijanja papira" koja je održana na Matematičkom odsjeku PMF-a. Radionicu je vodila doc.dr.sc. Franka Miriam Brueckler. Saznali smo zanimljive detalje o nastanku origamija i uvjetima za njegovu izradu. Učenici su u paru izrađivali jednostavnija, a potom cijela skupina neka složenija geometrijska tijela od papira. Radove smo ponijeli sa sobom i bit će izloženi u učionici kao podsjetnik na ovaj veseli događaj. Fotografije o

svemu najbolje govore. Neka to bude početak još jedne aktivnosti po kojoj će Elektrotehnička škola biti u središtu pozornosti.
Svima koji su sudjelovali u ovoj kreativnoj radionici želimo puno uspjeha!

U SREDNJOJ ŠKOLI

U lipnju 2013. završio sam osnovnu školu. Bio sam jako sretan jer sam se upoznao s puno prijatelja i doživio lijepo trenutke, a posebno će mi u sjećanju ostati maturalac. Jedino čime nisam bio zadovoljan je bio moj postignuti uspjeh koji mi je onemogućio da se upišem u četverogodišnji program pa sam morao odabrati trogodišnji strukovni program.

Odlučio sam postati elektromehaničar. Krenuo sam u novi život znajući da će biti teži i drugačiji, a o njemu mi ovisi i budućnost. Škola mi se nalazi u Zagrebu, a ja živim u Samoboru pa dosta vremena „izgubim“ na putovanje. U školi sam se upoznao s različitim prijateljima iz različitih mjestâ. Ima učenika koji su vrijedni i koji se namjeravaju upisati u drugi razred, a ima i onih kojima je na prvom mjestu zezancija pa ometaju i prave probleme. Jako mi se sviđa što neke predmete nemam više od dva puta tjedno. Težak mi je predmet Osnove elektrotehnike koji se temelji na fizici i matematici i moram redovito učiti. Imamo ga četiri puta tjedno. Ostali predmeti su puno lakši jer se temelje na teoriji.

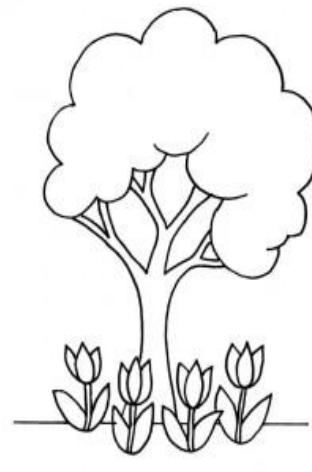
Razrednik nam je na početku školske godine objasnio da onaj tko ne **bude** stvarao probleme, izostajao s nastave će uspješnije završiti prvi razred. Držim se njegovog savjeta.

Svakom učeniku bih preporučio da prođe s dobrim uspjehom u osnovnoj školi kako bi mu bilo lakše u srednjoj. Oni koji smatraju da im je srednja škola nepotrebna, neka razmisle o svemu jer će poslije požaliti.

Lucijan Barać, 1.h

BUDUĆNOST OVISOJI O NAMA

U dawna vremena kada je Zemlja još bila relativno mlada, voda bistra, zrak toliko čist da je stvarao „ovisnost“ i tjerao da ga se udiše punim plućima, nebo vedro, šumama i travnjacima su hodala razne životinje. Svet je bio savršen! No, Majka Priroda je stvorila i dlakave Vrištavce koji su živjeli u krošnjama, a livade i šume je zamijenio ledeni pokrivač. Vrištavci su sišli na tlo, učili i naučili različite tehnike preživljavanja, lova i, najvažnije od svega, ovladali su vatrom. Ostavili su trag, otisak na zidu špilje, a savladali su govor, čitanje, pisanje... Postali su svjesni svoje veličine i okrenuli se protiv one koja im je dala dom koja ih je pazila od samih početaka. Vrištavci su postali ljudi. Danas rijetki razmišljaju o našoj planeti i da bez nje nemamo šanse. Zagadujemo vodu, kidamo komad po komad pluća svijeta... Možda ćemo osjetiti bol prirode, njezin jecaj i plać, možda ćemo čuti njezin vrisak molitvu i preklinjanje. Možda napokon shvatimo da nismo jedini koji osjećaju. Kada to shvatimo, spasit ćemo svijet i budućnost. Svaki trenutak mijenja budućnost, svaki otkucaj srca, kapijica kiše, a sve ovisi o nama. Ako se i ne odlučimo kojim putem treba krenuti, uvijek postoji nada da će biti onaj najbolji.

Rado Perić

Dino Marković, 1.a

PRIJATELJICA DOLAZI U MOJE SELO

Dolazak prijateljice me jako veseli. Drago mi je što ću joj napokon pokazati sve ljepote svoga malenog sela pokraj Save. Tog jutra ustajem rano kako bih pomogao majci pospremiti kuću. Kod kuće vlada odlično ozračje, a ja svako malo izlazim van da vidim dolazi li moja prijateljica. Nakon što sam već

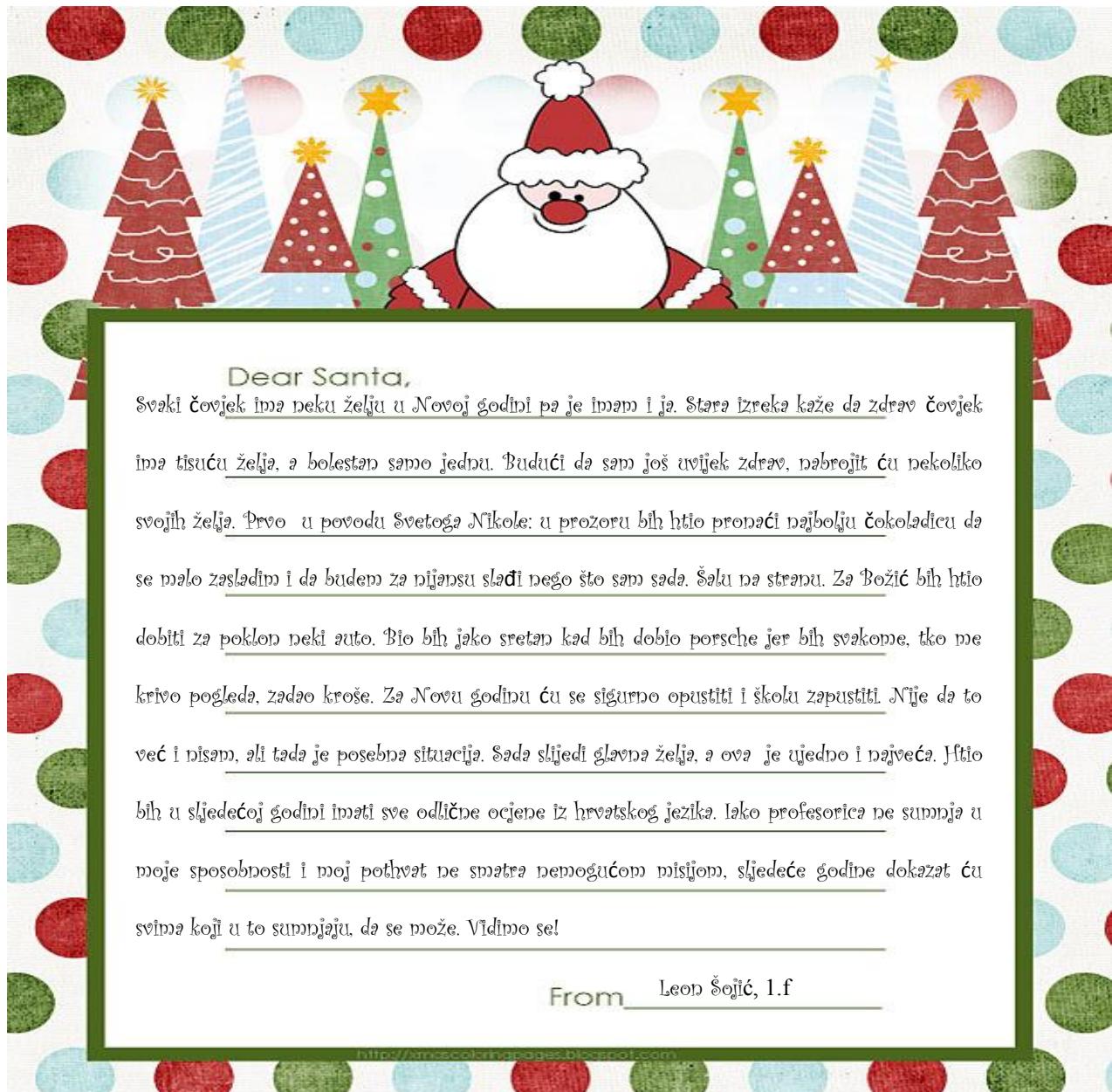
deset puta provjerio dolazi li, napokon sam je ugledao kako prolazi Kerdićevom ulicom. Potrčao sam prema njoj, zagrlio je i poljubio. Kad smo ušli u kuću, ručak je već bio spreman. Jedva sam čekao da je nakon toga odvedem u razgledavanje sela. Prvo sam joj pokazao meni najbitnije mjesto, Športsko-rekreacijski centar „Ola“ koji je izgradio naš slavni nogometni igrač Ivica Olić. Šetalište uzduž rijeke Save naša je sljedeća postaja. U samom središtu sela nalazi se crkva i pritom sam joj spomenuo da naša župa pripada župi Marije Kraljice i Svetog Jurja. Kad je pao mrak, odveo sam je u park koji se nalazi na Trgu Matije Antuna Relkovića. Tamo većinom izlaze mladi i rade stvari koje mladi rade. Mislio sam na zezanje. U kasne večernje sate, kad zvijezde i mjesecina obasjaju ulice, odlazimo na zabavu koja se održava u Društvenom domu. Zabavljali bismo se do jutra, ali smo se morali vratiti jer mi prijateljica ujutro mora poći kući. Nismo mogli zaspasti. Ujutro nismo pričali. Iako su moji pomislili da

je to zbog umora, to nije bilo točno. Oboje smo bili tužni jer se rastajemo iako je njezin posjet trajao kao vječnost. Na odlasku mi je izrazila želju da ostane kod mene zauvijek. Odgovorio sam joj: „Hoćeš, jednog dana!“ Otišla je i ovaj susret trajno pohranila u moje .

Mihail Marjanović, 1.d

Svaki čovjek ima neku želju ...

Zimske radosti

**Snijeg svud pada
Zima je stigla
Vučne službe na noge digla**

**Roditelji su na sto muka
Darovi stižu
Svu djecu u nebo dižu.**

**Djeca se grudaju
Snjegovića rade
Zimske radosti se grade**

Naši talentirani športaši – Slavko Žilić

Išao sam na državno prvenstvo i osvojio zlatnu medalju

Kickboks sam počeo trenirati prije 6 godina. Krenuo sam na treninge jer su me roditelji nagovorili. Nakon mjesec dana shvatio sam da sam rođen za taj sport. Kickboks je vrlo zahtjevan sport. Treba imati kondiciju, brzinu, tehniku i čistu glavu. Ja sam se trudio od početka i odmah su se vidjeli rezultati. Već nakon godinu dana sam išao na državno prvenstvo i osvojio zlatnu medalju. To natjecanje sam imao 3 borbe, a u finalu sam nokautirao protivnika. Nakon toga postajem sve bolji, precizniji, brži i jači. Medalje su se samo nastavile redati. Putovao sam po natjecanjima često i sakupljao sve više iskustva. Nakon svih ovih godina proliveno je mnogo krvi i znoja. U kickboxsu je osnovni cilj svakog borca nadvladati boljom tehnikom, brzinom i snagom svog protivnika.

Slavko Žilić 2.h

League Of Legends

Jedna je od najvećih MMO-a današnjice. League Of Legends sastoji se od nekoliko servera, svaki ima vlastito IP adresu. Većina Hrvata igra na serveru EU Nortic, dok ja igram s Britancima na serveru EU West. Igrica je zanimljiva i zahtijeva timski rad da bi se pobijedilo. U igri postoji "Level-Up" sustavu koji omogućava igračima da kupuju "Champione" i da na levelu 30 igraju "Ranked games". Ranked game je igra u kojoj se sukobljavaju bolji igrači koji dulje igraju LOL. Ja igram League Of Legends već jednu i pol godinu, već sam level 30 i imam sve "Champione". Championi su likovi u igri koji se mogu kontrolirati. Svaki od njih ima četiri posebna napada, Ulti je najjači napad. Postoje i svjetski turniri u LOL-u. Zovu se Magure League Gaming (MLG).

Marin Ćavar 2.h

Razbibriga

Humor protiv umora

Nakon ozbiljnih sastavaka, informacija, došla je i stranica u kojoj su učenici o ozbiljnim temama pričali s malo manje ozbiljnosti. A da puno ne mislite o onome što je već daleko iza vas, u zagradi se nalaze točni odgovori...

Strofa od tri stiha naziva se **trostrijh** (trostih)

Autor mota Zapis o zemlji je **Giovanni Boccaccio** (Ivan Česmički)

Zalihost je **zavidjeti nekome**, osvećivati mu se na neki način (višak obavijesti u razgovoru)

Ispod naslova pjesme Petra Preradovića *Rodu o jeziku* napisan je **kratak sadržaj** (moto)

Pravopis nam objašnjava **knjige i novine** (veliko i malo slovo, kratice, alternacije č/ć, đ/đ, ije/je/e/i)

Horvatsku domovinu uglazbio je **Lisac** (Josip Runjanin)

Znanosti o književnosti srodna je disciplina **knjigologija** (lingvistika ili estetika)

Pjesnička slika u stihu „*I znoje se u radu dlanovi*“ je **deklinacija** (dodirna pjesnička slika)

Značajke kajkavskog narječja su **kaj, nej, v** (nema razlike između č i č, česta je ekavica i futur II.)

Krvave ciklame upućuju na **krvave ciklame** (stradanje u ratu)

U odi se piše o nečemu ili nekomu što volimo, a u ditirambu o onome što želimo (oda slavi povijesni događaj ili osobu, a ditiramb prirodu i život)

Jezični znak sastoji se od **crte i točke** (izraz, sadržaj i predmet)

Znanost o književnosti se dijeli na **gramatiku, pravopis, rječnik, a četvrto ne znam** (povijest, teoriju, kritiku književnosti i književnu metodologiju)

Stanko Vraz u *Nadriknjištvu* kritizira književnost **Augustova doba** (hrvatskog narodnog preporoda)

Fonem je **najmanja merna jedinica** (najmanja jezična jedinica s razlikovnim značenjem)

Autor mota *Zapis o zemlji* je **Janez Pannonius** (Janus)

Moja izborna lektira mi se jako svidjela iako je nisam pročitao.

Smetnje koje uzrokuju nesporazum su **smetanje** (buka)

Pjesnička slika u stihu „*I znoje se u radu dlanovi*“ je **težak fizički rad** (dodirna pj. slika)

Stilska figura ponavljanja istih riječi na početku stiha naziva se **nebuloza** (anafora)

Književnost je **vrsta jezika** (umjetnost riječi)

Horvatsku domovinu uglazbio je **Stjepan Radić** (Josip Runjanin)

Stilska figura u stihu „*Zemniče, ja sam p(i)jan*“:ako nije metafora može personifikacija? (personifikacija)

Kada netko nekome priča o nestvarnim situacijama kažemo da govori **gluposti** (bajke)

Sve ove kreacije nastale su sasvim slučajno: učenici prvoga razreda

PONAŠANJE NA SATU HRVATSKOGA JEZIKA

Iako se sat Hrvatskog jezika ne razlikuje puno od ostalih, nije naodmet ponoviti da

moramo biti dobri, pristojni i marljivi. Još na prvim satima svi profesori su nas upozorili pa tako i profesorica iz hrvatskog jezika da ne smijemo vikati, žvakati žvakaču kako bi što razgovjetnije odgovarali na pitanja, ne smijemo igrati igrice na mobitelima i puštati glazbu s mobitela, a nikako ne smijemo proizvoditi čudne zvukove. Ako se ne javi onaj koji neprestano ometa sat, svi dobijemo kaznenu zadaću. A ova je jedna od njih. Naša „profa“ je stroga, ali je i pravedna i često se zeza s nama. Ne znam zašto neki pojedinci rade nered. Meni je na satu hrvatskog jezika baš zanimljivo, pogotovo kad smo imali liriku. Iako ne volim baš ovaj predmet, pazim na satu kako bih što više zapamtio da kod kuće što manje učim. Gramatika mi je nekako lakša. Profesorica se trudi sve nam dobro objasniti i odmah je puno lakše gradivo ponoviti kod kuće. Nekolicina učenika uvijek pronađe razlog kako bi ometala sat pa ih profesorica mora nekoliko puta opominjati da se smire. Ako to ne postigne, “kazni“ ih na sljedeće načine: brisanje ploče, recitiranje najčešće dvije kitice određene lirske pjesme, domaća zadaća ili popularno „luftanje“ u kojem učenici moraju prošetati do WC-a, oprati spužvu, „zluftati“ se i vratiti u učionicu s isprikom jer uvijek u te dvije minute shvate svoju pogrešku. Svaka kazna dosad je urodila plodom. Živahni i dalje jesmo, ali smo naučili da ne smijemo prelaziti granice.

Tomislav Gorup, 1.a

ŠKOLSKE ANEGDOTE

Budući da sam po drugi put u prvom razredu, odlučio sam spomenuti nekoliko meni dragih događaja iz prošle 2012./2013. školske godine.

Spomenut ću zadnji sat popodnevne nastave petkom. Imali smo predmet koji se održavao na prvom katu. Prije nego je profesorica došla na sat, nekolicina učenika se sjetila da bi se mogli sakriti od nje tako da odemo na

drugi kat i svih šesnaestero učenika bi se trebalo ugurati u muški WC. Naravno da nas je profesorica otišla potražiti i, zahvaljujući buci, ubrzo nas pronašla. Nije odustala od najavljenog ispitivanja kad smo se vratili u učionicu. Iako nam je ostatak sata bilo izuzetno smiješno što smo napravili, nakon njega smo zaključili da je bolje ne raditi više ovakve probleme. Druga anegdota se dogodila u jutarnjem turnusu. Imali smo sat tjelesnog. Moja malenkost bila je redar zadužen za imenik. Uzeo sam ga iz zbornice i krenuo u dvoranu. Moram napomenuti da je bilo zimsko vrijeme i da se vodila bitka grudanjem ispred škole. Prethodno spomenuti kurir Đole čuvao je imenik 1. a, ali ga nije mogao obraniti od nekoliko snažnih „projektila“ tako da je jedna stranica bila oštećena, tj. teško čitljiva. Iako sam svoj posao obavljao s velikom savješću i odgovornošću, razrednici nisam mogao objasniti zašto se to dogodilo. Tek

nakon mirnog razgovora s ravnateljem proglašen sam nevinim za bilo kakvo namjerno oštećenje imenika. Svakodnevno bombardiranje grudama nije nas još nekoliko puta mimošlo. Čak smo zbog toga i često kasnili na sate i profesorima smo opravdavali kašnjenje isprikama: „Gađali su nas grudama pa nismo mogli proći.“ Budući da je odgovor bio da grude nisu kruške morali smo dolaziti ranije kako ne bismo ponovno dobili neopravdane. Ne znam je li žalost ili sreća, ali u svakodnevnom „bombardiranju“ su „nastradali“ i neki naši profesori. Pogođeni profesori uvidjeli su kobnost bijelih „projektila“ pa su se složno udružili protiv takvih učenika. Razvoj situacije pratilo je budno oko jednog našeg profesora koji je zapisivao učenike. Oni su ubrzo bili kažnjeni zbog svoje bezobzirnosti. Nakon tjedan dana proglašen je mir.

Dominik Pavlović, 1.a

U njujorškoj cvjećarnici:

"Pošaljite cvijeće ženi koju volite..."

Kad ste već tu, ne zaboravite ni suprugu!"

U izlogu optičara u Chicagu:

"Ako ne vidite ono što želite, došli ste na pravo mjesto."

Na zidu automehaničarske radionice:

"Vozite tako da vam vozačka dozvola istekne prije nego život!"

U izlogu restorana u Glasgowu:

"Traži se pomoćni radnik da pere suđe i dvije konobarice."

U piturskoj radnji:

"Popravljamo sve što ste napravili po 'Sam svoj majstor' principu."

U fotografskom ateljeu:

"Mračna komora za ljubavnike. Sve se razvija brzo."

Na kraju šlepera:

"Ovo je moj kraj. Nemojte da bude i vaš."

Na WC-u:

"Zbog popravka kotlića, prostorija će biti zatvorena u ponedjeljak. Obavite danas sve što možete!"

U mljekari u Helsinkiju:

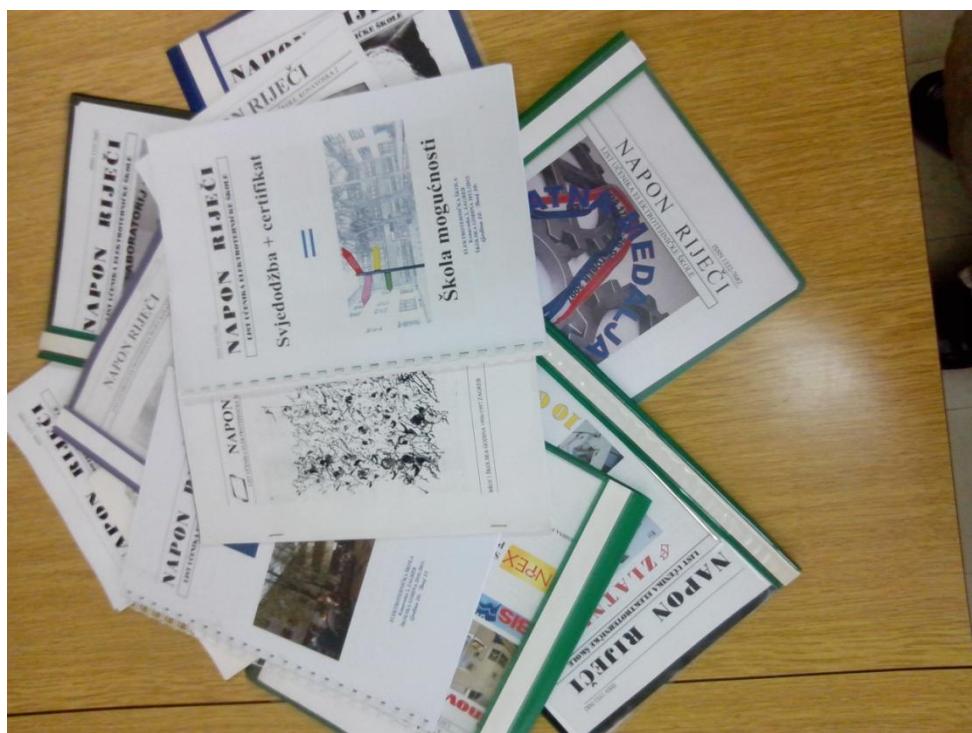
"Danas nema mlijeka. Pod danas mislim sutra, jer sam ovo napisao jučer."

U pariškoj gostonici:

"Pijanci koji izlaze dok se soba vrti, čine to na vlastiti rizik."

Jubilarni 40. broj *Napona riječi*

Prvi broj *Napona riječi* svjetlost dana ugledao je prije dvadeset godina. Ime mu je nadjenula naša kolegica Boženka Barbir. Vjerujem da joj nije bilo jednostavno. U „muškoj“ školi pokrenuti školski list, pa to je pravi izazov. Tako je i bilo. Tijekom cijele godine valja motivirati učenike za pisanje. Pomalo zanimljivo jer se vrlo brzo primjećuje zainteresiranost učenika za dokazivanjem na ovakav način. Od samog početka *Napon riječi* postaje zanimljiv i većini profesorica i profesora. Bilo je upitno, kako List tematski osmislići? Međutim, to je bilo samo prividno. Zašto? Razlog je jednostavan: naša škola je od samog početka s velikim entuzijazmom pratila događanja u struci. Naravno da nije teško bilo nagovoriti kolegice i kolege da riječu i fotografijom istaknu ono o čemu se radi. Nijedna „katedra“ nije mirovala. Matematičari, englezi, strukovnjaci, biolozi, kemičari, fizičari, vjeroučitelj Banožić, profesorice etike ... svi, baš svi tijekom svih ovih godina davali su sve od sebe da naš *Napon* bude što bogatiji. *Napon riječi* stoga s pravom jest naš školski list. Drago mi je da je takva praksa nastavljena do današnjih dana. Ako bih se htio nekomu posebno zahvaliti bojam se da bih pogriješio. Naravno da List ne bi mogao „disati“ bez podrške ravnatelja Ive Klarića i sadašnjeg ravnatelja Renata Matejaša. Svaki broj *Napona riječi* trebalo je oblikovati, prelomiti i još puno toga učiniti. To je sve ove godine nesobično radio naš informatičar Darko Velicogna. Svima od srca hvala. Nadam se da će *Napon riječi* i dalje živjeti i svojim sadržajima od zaborava čuvati sve naše doživljaje iz školskih klupa.

List se ostvaruje u suradnji učenika i profesora.

REDAKCIJA LISTA:

Karla Kralj, Iva Petrak, Tarik Karamehmedović, Leon Šojić, Matej Petek, Ivan Matijević, Borna Vuković, Mihael Beber, Filip Pavlov, Nikola Stošić, Petar Čmarec, Antonio Gredičak Iviček, Lucijan Barać, Mihael Marjanović, Željko Masić, Slavko Žilić, Tomislav Zelenika, Tomislav Gorup, Marin Ćavar, Dominik Pavlović i Dino Markešić

GLAVNA I ODGOVORNA UREDNICA: Doroteja Bednjanec

VODITELJ: Mile Pervan

IZDAVAČ: Elektrotehnička škola

ZA IZDAVAČA: Renato Matejaš, ravnatelj

GRAFIČKI UREDNIK I PRIJELOM: Darko Velicogna

STALNI SURADNICI: Anita Brigović, prof., Mirjana Čakara, prof., Renato Matejaš, prof. i Ivan Banožić, prof.

PROFESORI SURADNICI: Boženka Barbir, Elizabeta Abramović-Tešija, Zora Pervan, Sanja Telebar Erceg i Zdravko Jašarević

**List učenika Elektrotehničke škole, Konavoska 2, Zagreb
Školska godina 2013./2014.**

Godina 23. Broj 40.